

OSTRUŽINY

Žebříček TOP 10 básní z PSANCI.cz

BŘEZEN 2009

1. **Oči v dešti** (od Weichtier)
2. **Ab irato** (od Sokolička)
3. **Za zimních večerů** (od milancholik)
4. **Vzpomínková** (od nostalgik)
5. **V synkopách...** (od Severka)
6. **Pro všechny nenapravitelné romantiky** (od Kaplan)
7. **Na nebi psáno** (od gabkin)
8. **Tání** (od prostějaneK)
9. **Pro ni...** (od Pejda3)
10. **Neumíš snít ...** (od nevěrná)

*. **ticho** (od Lay)

Oči v dešti

autor : Weichtier

Vzpomínáš ještě na ta setkání
v kavárně U paní Jarmily?
Pila jsi kakao, měla hnědé koutky
a v ústech sladko, alespoň na chvíli.

Byl to zvláštní čas, duhy bez deště,
teklo míň krve, když odřela se kolena.
Tvé oči plály, pod steny siluet
ulehla tráva, tak sytě zelená.

Je to už dávno.
Že prý nikdy víc do stejné řeky.
Někdy i minuta je dlouhá.
A ty?
Jsi pryč už věky.

Nějak víc prší, v tyhle dny.
Louky jsou šedé, to voda smyla zelenou.
A já tiše, s každou kapkou starší,
sním ve své duši s paletou půjčenou.

Povadlou touhou, rukou, myslí, štětcem,
také srdcem, snad skeptik dovolí,
kreslím tvé oči na stěnu sytou barvou.
Venku tma.
Mrholí.

Ab irato

autor : Sokolička

Jsem bláznivá tulačka
po červánkových iluzích
zas zahazuju své já
do mlhy tvého egoismu

trýzním sama sebe
představami o tobě
a o ní
a hrdost uvnitř mě
skučí bolestí

vina a nevina
stekly jako dvě kapky
po stěně poháru
z kterého už nechci nikdy pít

jako nejlevnější kurva
prodávám svoji duši
za pár omluv a pěkných slov
a stejně to nestačí...

...abych zapomněla.

Abys zapomněl.

Za zimních večerů

autor : milanholik

Za zimních večerů
trávených v čajovně U sušeného štěstí
dole na náměstí
hřál jsem ti ruku
víc než ten čaj,
co jsme popíjeli.
Za zimních večerů
šeptaly sirky svoje „sbohem“ o stůl.
Nebylo málo hostů...
Hřála 's mi ruku,
pil jsem ten čaj,
smutky pomíjely...

Svíčky zapálíš,
trochu unavená..
Až mi odpovíš
na mou otázku,
když jde o lásku...
Kdo první se začervená ?

Za zimních večerů
nešlo jen o doteky čajových růží.
Za zimních večerů
Ona i chladivý vánek mi hladili kůži...
Za zimních večerů...
(trávených v čajovně plné hostů)
Za zimních večerů...
(šeptaly sirky svoje „sbohem“ o stůl)

Vzpomínková

autor : nostalgik

Jako kluk jsem za dvě kačky
s partou chodil na houpačky
pozděj, bareť složen v klíně
v první řadě seděl v kině

Ač na tu dobu znějí stesky
já smíchem řvával u grotesky,
vzpomínky klad do obálky
na hrdinské činy z války,
pak „skutečnou“ jsem viděl krev
film když vstoupil do barev

Přešla léta, přišla krize
sedávám teď u televize,
do multikina šel bych rád,
mám na lístek si úvěr brát?

V synkopách...

autor : Severka

ooo

Vláčím nohy v synkopách
má můra s lampou bliká

poslouchám jazz
o páté

a přestávám
si vykat

když na schodišti
                  bezbosém
zní telegrafní stepy

nebalím si kufry

zatím na tělo
se lepí

jen vyzpíváný
déšť
ooo

Pro všechny nenapravitelné romantiky

autor : Kaplan

lásko, kdybych tak byl
jako mág s kouzelnou holí
a uměl to, co Bůh nám nedovolí,
nechtěl bych víc,
než střežit Tvé sny
a odhánět strach,
co bdí nám pod okny

lásko, kdybych moh' psát
jako Homér o hrdinech,
pak já bych byl ten, z koho tají se dech
a kdyby snad
někdo rušit chtěl Tvůj klid
musel bych ho
v souboji porazit.

Ve chvílích těsně před svítáním
na slova nezbyvá čas.
Na lampách visí tajná přání
taková krása bez příkras.

lásko, zůstat na zemi
to jediné teď smím
a pohádkám už dávno nevěřím.
Neumím kouzlit, ani se rvát
co ale umím,
umím MILOVAT

Na nebi psáno

autor : gabkin

Chybí mi vítr,
s nímž bych soupeřil,
Chybí mi volnost,
kdo by uvěřil.....
že jen tak z radosti,
chci běhat venku,
jen tak v pohodě...
dát jednu sklenku...
A spát,
když si to tělo žádá,
klidně si o futro,
podrbat záda..
jen tak se procházet,
jen prostě z radosti,
kamínkem zaházet...
a nemuset odpovídat...
prostě být sám...
opuštěn a zapomenut...
to se vždycky mám.

Tání

autor : prostějaneK

déšť v ocúnech
podzim sází
a březem v dálce

pase bledule
včera
udušené blátem

vodnatý potok
lodku vratkou
dávno ke dnu stáh

střevíček snil
tanec poslední
v kamení

Pro ni...

autor : Pejda3

Motivy s květinou na šátku z kašmíru,
kol vůně tabáku, mandlí a opiá.
Na bolest na duši noc sedmi fakýrů,
přes zlatý půlměsíc hvězda se usmívá...

.....na Tebe

Pro tvůj smích,
vyměnil Aladin lampu svoji,
jsi světlem temných dnů,
kterých se zlé chvíle bojí.
Polárku na moři,
co vede bez kompasu,
ukrýváš ve rtech svých,
v jediném tónu hlasu...

Neumíš snít ...

autor : nevěrná

Lámeš mi moje marné sny
na ostré střípky reality,
do duše krutě mě bodají,
ničíš mé zbytky naivity.

O lásce nech mě dál tu snít,
jdi si sám cestou svojí,
nemůže v lásku uvěřit,
kdo o city své se bojí.

Ztratila se mi naděje,
nemám už trumfy žádné,
na duši černé závěje,
Ty srdce máš jen chladné.

ticho

autor : Lay

schizofrenik prošel zdí
v továrně na lidi ztratili paži
světlo se oběsilo na záchodový šňůře
strach neexistuje

nazvali to evolucí

na špinavých balkónech se další
seznámil s koncem
vševědoucí jehla nemluví
morfin nepláče

ví, že tahle sranda
se nevyplácí

*(byl to pocit, který by si klidně
zopakoval
jenže jsou věci, který fungují jenom
jednou)*